

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 40/17
Люксембург, 26 април 2017 г.

Решение по дело C-527/15
Stichting Brein

Продажбата на мултимедиен плейър, който позволява лесно и безплатно да се гледат на телевизора незаконно разпространявани в интернет филми, може да представлява нарушение на авторското право

Временното възпроизвеждане с такъв плейър на защитено с авторско право произведение, получавано чрез стрийминг, не е изключено от обхвата на правото на възпроизвеждане

Г-н Wullems продава по интернет различни модели мултимедиен плейър, наречен „filmspeler“. Този плейър е устройство, което служи като връзка между източника на образ и/или звук и телевизионния апарат. Г-н Wullems инсталира на плейъра софтуер с отворен код, който позволява да се четат файлове чрез лесен за използване интерфейс със структурирани менюта. Освен това той добавя към този софтуер налични в интернет допълнителни модули, които дават възможност да се извлече исканото съдържание от стрийминг уебсайтовете и с едно кликване да се стартира възпроизвеждането му на свързания с телевизора мултимедиен плейър. Някои от тези сайтове предоставят достъп до цифрово съдържание с разрешението на притежателите на авторското право, а други — без такова разрешение. Според рекламата на мултимедийния плейър той позволява в частност лесно и безплатно да се гледат на телевизора аудиовизуални материали, разпространявани в интернет без разрешението на притежателите на авторското право.

Stichting Brein, нидерландска фондация за защита на интересите на притежателите на авторски права, предявява иск пред Rechtbank Midden-Nederland (Първоинстанционен съд на Централна Нидерландия, Нидерландия) да осъди г-н Wullems да преустанови продажбата на мултимедийните плейъри или предлагането на хипертекстови връзки, които незаконно предоставят достъп на потребителите до защитени произведения. Stichting Brein поддържа, че като продава мултимедийния плейър, г-н Wullems „публично разгласява“ съответните произведения в нарушение на нидерландските закони в областта на авторското право, които транспонират Директива 2001/29¹. Rechtbank Midden-Nederland решава да се допита до Съда по този въпрос.

В днешното си решение Съдът потвърждава, че продажбата на мултимедиен плейър като обсъждания по делото представлява „публично разгласяване“ по смисъла на Директивата.

В това отношение той напомня, че видно от практиката му, основната цел на Директивата е да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите. Затова понятието „публично разгласяване“ трябва да се разбира в широк смисъл. Освен това Съдът вече е постановил, че предоставянето в уебсайт на активни хипервръзки към защитени произведения, публикувани на друг уебсайт без каквито и да било ограничения за достъпа, дава на

¹ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230), по-конкретно член 3.

потребителите на първия уебсайт пряк достъп до тези произведения². Същата хипотеза е налице и при продажбата на въпросния мултимедиен плейър.

По същия начин, при пълно съзнаване на последиците от поведението си г-н Wullems предварително инсталира на мултимедийния плейър допълнителни модули, които позволяват на потребителите да получат достъп до защитени произведения и да гледат тези произведения на телевизионния си апарат. Подобна дейност не е тъждествена на самото предоставяне на физически съоръжения по смисъла на Директивата. В това отношение от представените на Съда становища личи, че стрийминг уебсайтовете не са лесно откриваеми за потребителите, а и по-голямата част от тях често се променят.

Съдът също така отбелязва, че според запитващата юрисдикция доста голям брой лица са закупили мултимедийния плейър. Освен това разгласяването е насочено към всички потенциални купувачи на плейъра, които имат интернет връзка. В този смисъл разгласяването е насочено към неопределен брой потенциални адресати и обхваща голям брой лица. Наред с това доставката на въпросния мултимедиен плейър се извършва с цел печалба, като дължимата за този плейър цена се заплаща в частност за да се получи пряк достъп до защитените произведения, поместени на стрийминг сайтове без разрешението на притежателите на авторското право.

Съдът също така постановява, че действията на временно възпроизвеждане с този мултимедиен плейър на защитено с авторско право произведение, получавано чрез стрийминг от уебсайт на трето лице, който предлага произведението без разрешението на притежателя на авторското право, не са изключени от обхвата на правото на възпроизвеждане.

Съгласно Директивата³ дадено действие на възпроизвеждане е освободено от обхвата на правото на възпроизвеждане само когато отговаря на пет условия, а именно когато: 1) това действие е временно; 2) има преходен или инцидентен характер; 3) представлява неразделна и съществена част от технологичния процес; 4) неговата единствена цел е да позволи предаването в мрежа между трети лица чрез посредник или законно използване на произведение или закрилян обект; и 5) посоченото действие няма самостоятелно стопанско значение. Тези условия са кумулативни, в смисъл че и само едно от тях да не е спазено, действието на възпроизвеждане няма да бъде освободено. Освен това освобождаването се прилага само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на правата.

В разглеждания случай, особено като се имат предвид съдържанието на рекламата за мултимедийния плейър и обстоятелството, че основната привлекателна характеристика на плейъра се състои в това, че предварително са му инсталирани допълнителните модули, Съдът приема, че купувачите на такъв плейър умишлено и съзнателно се възползват от безплатното неразрешено предлагане на защитени произведения.

Освен това действията на временно възпроизвеждане на защитени с авторско право произведения с въпросния мултимедиен плейър са годни да засегнат нормалното използване на произведенията и да засегнат неоправдано законните интереси на притежателите на авторското право, тъй като обикновено така се стига до намаляване на законните сделки с тези защитени произведения.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор.

² Решение на Съда от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., [C-466/12](#), вж. също прессъобщение № [20/14](#); определение на Съда от 21 октомври 2014 г., Best Water International, [C-348/13](#); решение на Съда от 8 септември 2016 г., GS Media, [C-160/15](#), вж. също прессъобщение № [92/16](#).

³ Член 5, параграф 1 от Директивата.

Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708